El Cor Immaculat de Maria

Text de l'Evangeli (*Lc* 2,41-51): I anaven els seus pares [de Jesús] cada any a Jerusalem per la festa de la Pasqua. I quan complí dotze anys, pujaren ells segons el costum de la festa. I transcorreguts aquells dies, quan tornaven, el nen Jesús es quedà a Jerusalem, i no se n'adonaren els seus pares. I pensant que ell era en la caravana, recorregueren el camí d'un dia i el buscaven entre els parents i coneguts; i com que no el trobaven, retornaren a Jerusalem tot buscant-lo. I s'esdevingué que després de tres dies el trobaren en el temple assegut enmig dels doctors, escoltant-los i interrogant-los. I tots els qui el sentien es meravellaven per la prudència i les respostes d'ell. I veient-lo, quedaren meravellats. I li digué la seva mare: «Fill, per què ens has fet això? Mira que el teu pare i jo, adolorats, et buscàvem». I els digué: «Per què em buscàveu? ¿No sabíeu que convé que jo sigui en les coses del meu Pare?». Però ells no entengueren les paraules que els havia dit.

I baixà amb ells i anà a Natzaret, i els estava subjecte. I la seva mare conservava totes aquestes coses en el seu cor. I Jesús creixia en saviesa i edat i gràcia davant Déu i els homes.

© Albada Editorial / evangeli.net

«I la seva mare conservava totes aquestes coses en el seu cor»

Mn. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Espanya)

Avui celebrem la memòria del Cor Immaculat de Maria. Un cor sense taca, ple de Déu, obert totalment a escoltar-lo i a obeir-lo. El cor, en el llenguatge de la Bíblia, es refereix al nucli més profund de la persona, d'on brollen tots els pensaments, paraules i obres. Què brolla del Cor de Maria? Fe, obediència, tendresa, disponibilitat, esperit de servei, fortalesa, humilitat, senzillesa, agraïment, i tot un reguitzell inacabable de virtuts.

Per què? La resposta la trobem en les paraules de Jesús: «On és el teu tresor, allí serà també el teu cor» (Mt 6,21). El tresor de Maria és el seu Fill, i en Ell hi té posat tot el seu cor; els pensaments, paraules i obres de Maria tenen com a origen i com a fi contemplar i agradar al Senyor.

L'Evangeli d'avui ens en dóna una bona mostra. Després de narrar-nos l'escena del nen Jesús perdut i trobat al temple, ens diu: «I la seva mare conservava totes aquestes coses en el seu cor» (Lc 2,51). Sant Gregori de Nissa comenta: «Déu es deixa contemplar pels qui tenen el cor purificat». Què guarda Maria en el seu cor? Des de l'Encarnació fins a l'Ascensió de Jesús al cel, passant per les hores amargues del Calvari, són tants i tants records meditats i aprofundits: l'alegria de la visita de l'àngel Gabriel manifestant-li el designi de Déu per Ella, el primer petó i la primera abraçada a Jesús acabat de néixer, els primers passos del seu Fill a la terra, el veure com anava creixent en saviesa i en gràcia, la seva "complicitat" en les noces de Canà, les ensenyances de Jesús en la seva predicació, el dolor salvador de la Creu, l'esperança en el triomf de la Resurrecció...

Demanem-li a Déu de tenir el goig d'estimar-lo cada dia més perfectament, amb tot el cor, com a bons fills de la Verge Maria.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El nus de la desobediència d'Eva va ser deslligat per l'obediència de Maria» (Sant Ireneu de Lió)

- «La devoció al Cor de Maria té una importància cabdal, perquè en estimar el seu Fill a tota la humanitat, Maria intervé singularment com un instrument que ens condueix cap a Ell» (Sant Joan Pau II)

- «El trobament de Jesús al temple és l'únic esdeveniment que trenca el silenci dels Evangelis durant els anys de la vida oculta de Jesús. Jesús hi deixa entreveure el misteri de la seva consagració total a una missió que ve de la seva filiació divina: 'No sabíeu que m'he d'ocupar de les coses del meu Pare?'. Maria i Josep 'no entenien' aquesta paraula, però l'acollien amb fe, i 'Maria guardava fidelment tots aquests records en el seu cor' durant els anys que Jesús passà submergit en el silenci d'una vida ordinària» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 534)